

De la inseguretats en l'habitatge

Cada vegada més persones a Catalunya i també a Manlleu es troben més dificultats per sostenir l'habitatge o per trobar un habitatge per llogar o comprar a un preu assequible i raonable. Gairebé el 10% de la població catalana destina més d'un 40% de la seva renda a les despeses d'habitatge. I si ho centrem en la població que viu de lloguer a mercat privat, puja al 31%. Tota llar que paga hipoteca o lloguer veu com el seu poder adquisitiu minora i s'empobreix cada vegada que puguen els tipus d'interès o amb els lloguers disparats a l'alça. Qui viu de lloguer, a més, pateix la inseguretats de no saber si li renovaran el contracte en finalitzar o si li apujaran la renda i la podrà pagar o no.

Vam veure precisament una gran manifestació a Barcelona el passat 23 de novembre reivindicant l'urgent necessitat d'abaixar els preus del lloguers.

Davant aquest constant empobriment i inseguretats que viu gran part de la població, veiem com administracions i governs es queden de braços plegats, o com a Manlleu, tenen la poca vergonya de renunciar a promoure habitatge de protecció oficial mentre a Catalunya tenim menys del 2% habitatge destinat a polítiques socials.

Quan es preocuparan d'aquesta inseguretats en una qüestió tant vital i necessària per a tothom com l'habitatge?

A la CUP advoquem per un canvi de paradigma de la seguretats: entenem la seguretats com la garantia de les necessitats bàsiques i dels drets de les persones, i no des de la visió policial. L'ONU, el 1994, ja va introduir oficialment en l'informe de desenvolupament humà una nova dimensió de la seguretats, centrant el concepte en el respecte a la vida i la integritat de la persona: la «seguretats humana».

Qui pateix el major grau d'inseguretats pel que fa a l'habitatge són les persones i famílies que no tenen altre remei per accedir a un habitatge que ocupar irregularment. El seu dia a dia es viu amb por constant de quedar al carrer.

L'ocupació no és la causa dels problemes d'habitatge, sinó que és la conseqüència més greu de l'absència de polítiques d'habitatge que es basin en la garantia de drets socials en lloc de considerar l'habitatge com un bé d'inversió i especulació. Es dona perquè moltes persones no poden accedir amb seguretats a un habitatge i alhora hi ha una quantitat molt important d'habitatges buits. Els poders i administracions públiques són les principals responsables d'aquesta situació perquè no han complert amb la seva responsabilitat i obligacions.

Sovint és difícil trobar dades al respecte, però a Manlleu precisament el 2022 es va fer un estudi i es van detectar 205 habitatges ocupats irregularment (2,3% del total del parc). D'aquests, la pràctica majoria són habitatges propietat de grans tenidors que estaven buits i descuidats. El 49% de les llars havien quedat en ocupació a precari degut a la no renovació de lloguers o execucions hipotecàries. D'altra banda, el 97,6% dels casos són llars en situació de vulnerabilitat i només 5 de les ocupacions eren definides com delinqüencials (un 0,05% del total del parc).

Alhora, l'oficina d'habitatge, l'any 2023, va tramitar 447 ajuts de lloguer, 14 ajuts d'urgència especial i 232 sol·licituds a Registre de sol·licitants d'habitatge protegit o a la borsa de lloguer. Unes xifres sobre dificultats per mantenir l'habitatge que més que tripliquen les d'ocupacions i paradoxalment han tancat l'oficina en lloc d'enfortir-la i posar-hi més recursos.

En una setmana qualsevol, segur que s'atenen més casos amb problemes d'habitatge als serveis socials i a les assemblees de la PAH que a les oficines de policia. Per tant, és important ser honestos i rigorosos i posar el focus on realment hi ha el problema.

A la memòria de la policia local de l'any 2023 es diu que es va actuar en 72 ocupacions en calent. Una xifra molt més baixa que les que acabem de citar en relació a les necessitats d'habitatge.

On van anar famílies que han fet fora dels habitatges? Se'ls va donar resposta a la seva situació de falta d'habitatge? Fent-los fora què s'ha resolt? Quants dels habitatges que van desnonar eren de grans tenidors i fons voltor que estaven buits i degradant-se, i per tant la policia local fa feina gratuïta de seguretat privada? Quines actuacions es plantegen contra les "màfies que obren pisos" en lloc de contra les persones vulnerables que no tenen altra alternativa?

La defensa de la propietat privada també hauria de posar el focus en exigir als propietaris que cuidin els habitatges i no els deixin buits amb la finalitat d'especular perquè la funció social de l'habitatge està per sobre del dret a la propietat, especialment quan hi ha una emergència en habitatge tant greu com la de les darreres dècades i que no para de créixer.

La resposta o solució, per tant, si realment es vol resoldre el problema de l'ocupació irregular d'habitatges, inclòs el problema que pot suposar a un petit propietari, és impulsar una clara i valenta política d'habitatge que es centri en la garantia de drets com és obligació dels poders públics.

Posar més policia per deixar la gent al carrer i criminalitzar les persones més vulnerables i excloses, no resol res per Manlleu, ans al contrari, agreuja els problemes.

Mentre es tanca l'oficina d'habitatge i es renuncia a promoure habitatge assequible, es mostra una política allunyada de la prevenció, erràtica, que desprotegeix i deixa en una inseguretat vital a cada vegada més població.

CUP Manlleu
5 de febrer 2025